

[Lykketoft]

store provenuer, der efter en årrække under nogle ganske bestemte forudsætninger om den videre ejendomsprisudvikling, som vi ikke ved noget som helst om, kunne være blevet tale om.

Når man så taler om, at dette forslag kan udløse yderligere værdistigninger, vil jeg sige, at det afgørende for, hvordan værdierne på fast ejendom nu vil udvikle sig, selvfølgelig for det første er, hvordan renten videre vil forme sig. Man kan ikke udelukke, at vi får en større værdistigning i de kontante værdier, hvis der kommer et yderligere kraftigt rentefald.

Men den anden ting, som vil være afgørende, og som nok trækker kraftigere i den modsatte retning, er naturligvis skattereformen og rentefradragsomlægningen. Jeg vil godt henlede folketingets opmærksomhed på, at hvis man bruger den samme måde at regne kapitaliserede værdier ud på, som skatteministeriet har brugt på dette forslag og selv har advaret imod misbrug af, så ville man kunne sige, at et hus til 1,2 mill. kr., der var almindeligt belånt, ville få et kapitaliseret tab på 180.000 kr. som følge af skattereformens rentefradragsomlægning.

Det viser bare noget om, hvor forsigtig man skal være med den slags beregninger, og jeg synes, at hverken SF eller den stundom SF-sekunderende hr. Bernhard Baunsgaard har været så agtpågivende med at bruge tallene, som de burde have været i overblikkets og sandhedens interesse i forhold til offentligheden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ville bare bemærke i al stilfærdighed, at det jo ikke kan hjælpe noget, at man vil benægte kendsgerningerne, selv om man måske er ved at fortryde det, man har lavet. Det koster 1 mia. kr. under de bestemte forudsætninger, nemlig at de gamle lejeværdiberegninger var slået igennem og der i øvrigt ikke var sket noget.

Det er også helt korrekt, som hr. Lykketoft sagde, at skattereformen jo medfører, at de dyre huse ikke kan stige så meget, som de ellers ville, men er det ikke også det, vi har villet med skattereformen? Derfor synes jeg, at den oplysning, at den medfører den modsatte virkning, i højeste grad var på sin

plads. Kapitaliseringen af, hvad der sker ved, at man fritager de dyre huse for lejeværdien – ja men det er da også fuldstændig rigtigt, at under i øvrigt uændrede vilkår medfører det dette her.

Selv om vi nu i fællesskab, regeringspartierne, socialdemokratiet og de radikale, gennemfører dette, så er der ingen grund til at bestride kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Ja men hr. Bernhard Baunsgaard, jeg fortryder ikke noget som helst. Jeg mener, det her er en rigtig beslutning.

Det, jeg har prøvet at gøre op med her ved anden behandling – jeg prøvede også ved første behandling – er den forvridding af diskussionen, som hr. Bernhard Baunsgaard også har medvirket til i sine kommentarer til det.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke kan mindes noget forlig, jeg har været med til at indgå i de 5 år, jeg har haft med folketingsarbejde at gøre på den ene eller den anden måde, hvor en deltager i et forlig i den grad har prøvet at underløbe de andre deltagere i forliget diskussionsmæssigt og i den grad tager afstand fra det, han selv er med til at gennemføre, som den indsats, hr. Bernhard Baunsgaard har lavet her.

Jeg synes, det er meget, meget særpræget. En ny stil, ikke særlig flatterende, ikke særlig opløftende, men bestemt en ny stil.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan så slet ikke forstå hr. Lykketoft. Hvis hr. Lykketoft nu ikke fortryder det, han har været med til at lave, så kunne man da godt vedstå konsekvenserne af det. Med hensyn til dette med at fortælle, hvad det er, man er med til, og at man måske ikke er så helhjertet med, kan jeg såmænd bare sige, at mønsteret for dette gav hr. Lykketoft i sit indlæg i Berlingske Tidende, blot på en lidt forgrovet måde, sammenlignet med det, jeg har gjort.

Dér gjorde hr. Lykketoft det ganske klart, at det var et forsøg på at omskrive fortiden efter den model, der findes i George Orwells bog »1984«, fordi det blev til, at det var